

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת נְשָׂא - מְצֹה הַבָּאָה לְיָדָהּ אֶל תַּחְמִיץָהּ

"וַיִּקְרְבוּ נְשֵׂי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם, הֵם נְשֵׂי הַמַּטֵּת" (במדבר ז, ב)

שבמשך הזמן עלולות לצוץ עכבות שונות ומשונות, על כן אין להחמיץ הזדמנות הניתנת ברגע זה גם אם קיימת אפשרות שדחיית הדבר לזמן אחר תהיה לתועלת.

הרמח"ל בספרו 'מסילת ישרים' (פרק ז) מבאר את מידת הזריזות: "חלקי הזריזות שניים. אחד- קודם התחלת המעשה ואחד- אחרי כן".

"קודם התחלת המעשה הוא, שלא יחמיץ מעשהו לאחוז בה ולעשות אותה. ולא יניח לזמן שיתרבה בינתיים כי אין סכנה כסכנתו. אשר הנה כל רגע שמתחדש יוכל להתחדש איזה עיכוב למעשה הטוב וכו' על כן הזהירו חז"ל: ושמרתם את המצוות- מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה".

וכמו שקרה אצל הנשיאים שהמלאכה היתה דיים ולא היה להם מה להביא. ונכשלו בזה שאמרו יתנדבו ציבור וכו' ומה שמחסרין אנו משלימין. ואף על פי שהיו בעלי מסירות נפש שהוכו בשביל בני ישראל, כאן שלא הזדרזו לעשות תיכף- נכשלו.

על דרך זה אמרו חז"ל (אבות ב משנה ד): "וְאֵל תֹּאמַר לְקִשְׁאָפְנָה אֲנִשְׁנָה, שְׂמָא לֹא תִפְנָה".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

שעה	כניסת לבה	צאת לבה	רבין חם
19:08	20:20	21:15	י-פ
19:26	20:18	21:13	ת"א
19:29	20:20	21:16	מיספ
19:25	20:18	21:12	ב"ע

רש"י הקדוש מבאר: "הם נְשֵׂי הַמַּטֵּת" (במדבר ז, ב), שהיו שוטרים עליהם במצרים והיו מוכים עליהם שנאמר: "וַיִּכּוּ שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות ה, יד).

"וַיִּקְרְבוּ אוֹתָם לְפָנֵי הַמֶּשֶׁן" (במדבר ז, ג): אמר רב נחמן: 'מה ראו הנשיאים להתנדב כאן בתחילה ובמלאכת המשכן לא התנדבו תחילה? אלא כך אמרו הנשיאים: יתנדבו ציבור מה שיתנדבו ומה שמחסרין אנו משלמין.

כיוון שראו שהשלימו ציבור את הכל, שנאמר "וְהַמְּלָאכָה הֵיְתָה דָּיִם" (שמות לו, ז), אמרו: 'מעתה מה עלינו לעשות?!'. הביאו את אבני השוהם והמילואים לאפוד ולחושן. לכך התנדבו כאן תחילה.

מבארים 'בעלי המוסר'- עלינו ללמוד מכאן מוסר השכל עצום והוא, שלא לדחות מעשים הניתנים לביצוע מיד- לזמן מאוחר יותר.

כלל זה מצאנו בסוגיה העוסקת במשמרות כהונה. אומרת הגמרא (סוכה נו): "בוצינא טבא מקרא". ופירש רש"י הקדוש: "משל הדיוט הוא. האומר לחבירו: 'דלעת קטנה אני נותן לך במחובר, אם תרצה לתולשה עכשיו תלוש, ואם תרצה להניחה עד שתגדל ותיעשה 'קרא', הניחה ותגדל".

"טוב לו ליטלה מיד, שמא לאחר זמן יתחרט בו זה, או שמא לא יצטרך זה לזה- הכי נמי גבי משמרות: מי שראוי ליטול עכשיו- לא ימתין לשבת הבאה".

טעמו של כלל זה הוא כמו שמפרש רש"י,

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה קסירר אפרים וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה יונה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

און חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אונאל חביבה בת שולמית און בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה און בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

רפואה שלמה לנוריאל בו אסתר

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

הצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - מנהגי חג השבועות

אלו מנהגים מיוחדים נוהגים בחג השבועות, בשונה משאר חגי ישראל?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

- נוהגים לשטוח עשבי בשמים ושושנים בבית הכנסת לכבוד חג השבועות. וכן נוהגים לאכול מאכלי חלב בשל מספר טעמים: התורה הקדושה נמשלה לחלב, כפי שכתוב: "דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים ד, יא).
- המילה חלב בגימט' עולה 40, זכר לאותם הימים בהם עלה משה רבינו להוריד את התורה הקדושה.
- לאחר שקיבלו עם ישראל את התורה, התגלו להם בעשרת הדברות כל חלקי התורה ומצוותיה, וכשבאו לבתיהם לא מצאו מה לאכול, שכן מאכלי הבשר היו צריכים הכנה רבה, כגון: שחיטה בסכין ללא פגימה, ניקור החלב וגיד הנשה, בישול בכלים חדשים או כלים שהוכשרו, כיוון שהכלים שהיו להם נאסרו מפני המאכלים, שהתבשלו בהם קודם מתן תורה. ועל כן אכלו רק מאכלי חלב.
- משה רבינו נולד ב-ז' באדר, ואימו יכלה להחביא אותו במשך שלושה חודשים, כלומר עד חודש סיוון, ומשה רבינו ניצל על ידי בתיה בת פרעה ששכרה את אימו ויכבד להניקו.
- בהגהה לספר המנהגים לר"א טירנא כתב: 'בשבועות אוכלין חלב, וזכר רמז לטעמי תורה, שנאמר: "מנחה חדשה לה' בשבועותיהם" - ר"ת חלב'.
- יש שכתבו שהטעם הוא להדגיש שאנחנו שונים מהמלאכים, שאכלו אצל אברהם אבינו בשר וחלב, ובזכות זאת ניתנה התורה לנו ולא למלאכים. **מקורות:** באר היטב תצד ס"ק ח'. משנה ברורה שם י"ב י"ג.

חייב אדם לאכול פת בסעודה של הלילה וגם בסעודה של היום ואף מוסיפים בברכת המזון "יעלה יבוא". וכן חייב אדם לשמוח בחג, ואין שמחה אלא בבשר ויין, ולכן לא יסתפק במאכלי חלב בלבד. אומנם מי שאינו שמח במאכלי בשר, אינו חייב לאוכלם. מצווה לשמח את הנשים בבגדים ותכשיטים נאים, ואת הקטנים בראוי להם, מגדנות וממתקים וכו'.

פשוט המנהג בכל תפוצות ישראל - להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה עד עלות השחר, וידוע מרבינו האריז"ל, שכל העוסק בתורה כל הלילה ולא מדבר דברים בטלים כלל, **מובטח לו, שישלים שנתו**. אולם מנהג זה לאנשים ולא לנשים. והעיקר להימנע משיחת חולין ודברים בטלים, ולא יאבד זמן יקר בשיחה בטלה, ואדם שיושב בטל נחשב לו, כאילו הוא ישן. את ברכות התורה יש לברך אחר עלות השחר.

לשיטת הספרדים - אדם שהיה ער כל הלילה, בבוקר יטול ידיו בלא ברכה, ויברך את כל ברכות השחר (למעט ברכת 'אשר יצר', אלא אם כן הוצרך לנקביו).

לשיטת האשכנזים - יוצאים ידי חובה בשמיעת ברכות התורה וברכות 'אלוקי נשמה' ו'המעביר שינה' בשמיעה ממי שישן בלילה. וכשאין ממי לשמוע את הברכות, יש שנוהגים לומר את ברכת 'אלוקי נשמה' ו'המעביר שינה' בלא שם ומלכות.

יתגבר כארי בתפילת שחרית שלא ירדם, כדי שלא יצא שכרו בהפסדו, אם יישן בשעת קריאת שמע והתפילה. וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

נכון לקרוא ביום החג עצמו בספר תהילים, כי פטירת אדונינו דוד המלך ע"ה הייתה ביום חג השבועות. ויהי רצון, שיהא מליץ יושר עלינו ועל כל בית ישראל, וזכותו תגן עלינו. אמן.

עבודה ולמוד התורה

הרב עמנואל תהילה שליט"א סיפר על יהודי ת"ח בשם הרה"ח יוסף חיים אלפרוביץ', שעלה לארץ לפני עשרות שנים, אך לא מצא משרה תורנית בעולם התורה, ולכן נאלץ לעבוד לפרנסתו כפועל בניין פשוט בתל-אביב. הקבלן ששם לב מיד לאיכותו ולרמתו, פנה אליו והציע לו: "אשלח אותך על חשבוני ללמוד את מקצוע הרצפות, תוכל להרוויח פי ארבעה ולא תצטרך להתאמץ כל כך".

לתדהמתו, סירב הרב אלפרוביץ' בתוקף, וכך ענה: "אני מוכן למכור את גופי לצורך פרנסתי. כשהגוף סוחב ערימת בלוקים, שק מלט ומרצפות, הרי שהידיים נושאות, הכתפיים מתאמצות, אך הראש, המוח והמחשבות נשארות בני חורין ופנויות ללמוד. ועד שהגוף עולה לקומה רביעית אני מספיק ללמוד ולחזור ולשנן מספר דפי גמרא, וכן בירידתי - כך שהמחשבות בנות חורין הן ובשליטתי המלאה. אך אם אהיה רצף, אצטרך להשקיע ולשעבד גם את מוחי. מוחי זה אני, וזה לא עומד בשום פנים ואופן למכירה". (ממשנתה של תורה)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב ניסים רביבו זצ"ל

הגאון הצדיק הדיין ניסים רביבו זצ"ל - נולד בשנת ה'תש"ו (1946) בקזבלנקה שבמרוקו. נקרא על שם סבו מצד אימו (ר' ניסים גבאי). בצעירותו למד בביה"ס 'אם-הבנים'. כשהגיע לגיל בר-מצווה החל ללמוד בישיבת 'נוה שלום'. בילדותו ניכרו בו כישורותיו הנעלים והוא חיפש מקום בו יוכל להתקדם בדרך העולה בית א-ל. בשאיפותיו העצמיות למד הלכות שחיטה ובהיותו כבן חמש עשרה שנים בלבד נסמך להוראה מהרב הגאון שלום משאש (שימש כרבה הראשי של קזבלנקה).

בלט בחריפות ובעמקות, בזיכרון מיוחד וישן כשעה עד שעתיים ביממה! בעידוד רבו נסע לישיבת סנדרלנד באנגליה ולמד בשקידה וביגיעה עצומה, לעיתים במשך שבעים ושתיים שעות ברציפות, עד שהיה מגיע לאפיסת כוחות ממש ובשל חולשתו העצומה היה ראש הישיבה (הגאון ר' שמאי צאהן) מסייע לו בהנחת תפילין.

כשהיה בן שש-עשרה שנים בלבד ביקשו ראש הישיבה להעביר שיעור כללי לתלמידי הישיבה. בנוסף ראש הישיבה היה לומד עימו מדי יום בקביעות במשך ארבע שעות בחברותא ולא העביר שיעור לתלמידי הישיבה טרם ליבן את השיעור עם רבינו. כונה ה'חזון-איי"ש הקטן' היות והיה בקי עצום בתורת ה'חזון אי"ש' ובספריו. בשנת ה'תשל"ג (1972) החל ללמוד בישיבת לייקווד בארה"ב **ושם קנה לו שם כעילוי של הישיבה וכונה בפי חבריו 'רב ניסים גאון'**. לאחר נישואיו נשאר בישיבה ועמד בראש חבורה שמנתה כשלוש מאות אברכים!. **התפרסם כגאון עצום, חריף ומעמיק ובקיא בסוגיות הש"ס על עד לספרי ראשי הישיבות הליטאיות- ספרי הגאון ר' שמעון שקאפ, ובספרי הגאון רבי חיים איצ'קוביץ מבריסק ובקובץ שיעורים וחיבורים נוספים.**

בשנת ה'תשמ"ב (1981) החל לכהן כאב"ד במרסיי ואח"כ בפאריז שבצרפת. עמל הרבה להעמיד את הדת על תילה. עסק בלימוד התורה יומם ולילה, התכתב עם גאונים גדולי עולם בענייני הלכה. הוזמן לכנסים כדי להרצות בהלכה ובכל מקום השאיר רושם של גדלות מחד וענווה מאידך. **היה פשוט במלבושו ונעדר לחלוטין כל גינונים ויוהרא. כיתת את רגליו על מנת לקבץ נדבות לגלמודים ואלמנות. העמיד תלמידים רבים. נפטר ב-י"א סיון ה'תשס"ד (2004). חי כ-58 שנים. ציונו בירושלים. הספידוהו מרן הרב עובדיה יוסף הרב משה עמאר והרב אליהו בקשי דורון, הרב דוד יוסף ור' יוסף סטרנק (רבה הראשי של צרפת).**

סבא (מצד אימו): ר' ניסים גבאי. **אימו:** מרת סוליקה. **אשתו:** מרת דולי. **מרבותיו:** ר' שמאי צאהן, ר' מאיר אלבז.

○ יפר הגאון ר' רבי דוד חנניה פינטו שליט"א, שבהספד על רבינו, נשא דברים הרש"ל צ הגאון ר' שלמה עמאר, וסיפר על גאון מופלא שחי בדור הקודם במרוקו בשם רבי אליעזר די אבילה זצוק"ל, שבצעירותו התקשה מאוד בדברי המהרש"א והצטער על זה צער רב, ולא יכל לישון מרוב צער. ולכן המשיך לעמול גם בלילה על דברי המהרש"א, פתאום נכנס לבית המדרש אדם, ושאל אותו מדוע הוא נראה עצוב. ר' אליעזר השיב, שמתקשה בקושיא זו על דברי המהרש"א, ואינו מוצא מנוח לנפשו. אותו אדם התחיל לפלפל עימו בדברי המהרש"א, עד שישב את הקושיא בבהירות, ומיד נעלם. כך סיפר הראשון לציון, ובכך רצה להראות את הסייעתא דשמיא, שיש למי שעמל בתורה.

לאחר ההספד, ניגש אל הרב עמאר שליט"א, יהודי שהיה מבני משפחתו של רבי ניסים, ושמו כמדומה הרב קקון, שהוא זכה ללמד את רבי ניסים בצעירותו. הוא סיפר שרבי ניסים סיפר לו, שכאשר היה בחור בישיבה הקדושה בהבנת דברי המהרש"א על הסוגיה אותה הכין. לאחר שניסה שוב ושוב ולא הצליח לרדת לחקר העניין, החל לבכות. לפתע נפתחה הדלת וזקן נשוא פנים נכנס לביה"מ ושאלו לפרש בכיו. רבינו ענה, שהוא צריך להכין שיעור כללי ואינו מצליח להבין את דברי המהרש"א על הסוגיה. הזקן הציע ללמוד יחד עימו ולאחר דקות ספורות של לימוד דברי המהרש"א הובנו לאשורם. רבינו רצה להודות לאותו אדם, אך הוא נעלם. באותו לילה הופיע הזקן בחלומו של רבינו ולשאלתו מי הוא ומדוע נעלם ענה כי הוא המהרש"א, והוא נשלח מהשמיים להסביר לו את דבריו על הסוגיה אותה הכין.

גגירסה אחרת מסופר כי בהיות רבינו כבן 16 שנים בלבד ביקשו ראש הישיבה הגאון ר' שמאי צאהן להעביר שיעור כללי לתלמידי הישיבה. רבינו שקד על הכנת החומר בצורה יסודית ומעמיקה אולם התקשה בהבנת דברי המהרש"א על הסוגיה אותה הכין. לאחר שניסה שוב ושוב ולא הצליח לרדת לחקר העניין, החל לבכות. לפתע נפתחה הדלת וזקן נשוא פנים נכנס לביה"מ ושאלו לפרש בכיו. רבינו ענה, שהוא צריך להכין שיעור כללי ואינו מצליח להבין את דברי המהרש"א על הסוגיה. הזקן הציע ללמוד יחד עימו ולאחר דקות ספורות של לימוד דברי המהרש"א הובנו לאשורם. רבינו רצה להודות לאותו אדם, אך הוא נעלם. באותו לילה הופיע הזקן בחלומו של רבינו ולשאלתו מי הוא ומדוע נעלם ענה כי הוא המהרש"א, והוא נשלח מהשמיים להסביר לו את דבריו על הסוגיה אותה הכין.

לוד סיפר הגאון ר' דוד חנניה פינטו שליט"א: "הייתה לנו הזכות ללמוד איתו כמה שנים בישיבת סנדרלנד. הוא היה האריה והמנהיג של החבורה. כל הרבנים היו מכבדים אותו ומעריכים ידיעותיו בתורה. היינו יודעים שהוא נולד בשביל להיות גדול בתורה, אבל היה כל כך עניו וצנוע. וכן כשהיינו צעירים היינו מחפשים את מורנו זצ"ל, ידענו תמיד איפה למצוא אותו. יום, לילה, חגים, תמיד הוא היה בבית המדרש מוסתר מאחורי הספרים, שם היה לומד בלי הפסקה. היה שמח בחלקו וקיבל יסורים באהבה. כשאשתו הרבנית הייתה חולה, היה לומד יותר בהתמדה, כדי שבזכות תורתו תקום ממחלתה. ובאמת ה' ענה לתפילותיו וברחמנותו שלח לה רפואה".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

שְׂקִידָה עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

"כבוד הרב!", אמר אברהם שלומי הי"ו הנהג של מרן, "אולי גם הרב יעשה לנו קפיצת הדרך כמו ה'בעל שם טוב'?" ומרן בענוות חן, הניף ידו בביטול, אך בכל זאת הצטחק ואמר: "נו, אני אומר לרכב שישע, סע! סע!".

באותה שעה נכח גם שמשו של מרן, ר' צבי חקק הי"ו, וכאשר שמע את מרן אומר כך, מיד הביט בשעונו, **השעה הייתה 23:35 בלילה**, הוא רשם זאת בפתק והמתין לראות, מתי יגיעו לירושלים. והנה הנסיעה הייתה נראית מהירה מתמיד.

כשהגיעו, קרא אברהם הנהג בהתפעלות: "איך הגענו כל כך מהר?" ור' צבי חקק הביט שוב בשעון, **ולא האמין, השעה הייתה 23:50**, ויהי הדבר לפלא! (ע"פ 'סיפורים מבית אבא')

ניצול הזמן של מרן היה מדהים. כשהגיע זמן התפילה נכנס בנו והודיע לו, שהגיע זמן התפילה והציבור התאסף וממתין לבואו. נענה ואמר: 'הבא את החליפה והמגבעת'. והמשיך בלימודו. אחר שניות ספורות בא בנו עם החליפה והמגבעת, והוא כבר שקוע בלימודו בעומק העיון.

חזר הבן ואמר לו: "אבא! הגיע זמן התפילה". או אז קם ממקומו עם הספר בידו, הושיט לו את ידו הימנית ובידו השמאלית המשיך להחזיק בספר וללמוד מתוכו, וכך הלביש לו הבן את השרוול על יד ימין. משסיים ללבוש הבגד בצד ימין העביר את הספר ליד ימין והמשיך בלימודו, ובינתיים הלביש לו הבן את הבגד על יד שמאל. אחר כך שם את המגבעת לראשו מאחור והוא עדיין ממשיך בעיונו, ורק לאחר שגמר ללבוש הכל, אז סגר את הספר ונכנס להתפלל.

שעת אחה"צ בלשכת הפרופ' במחלקה הכירורגית בבית הרפואה 'הדסה'. בניו של מרן יושבים מול הפרופ' וממתנים למוצא פיו. רבינו אינו חש בטוב וזקוק לטיפול רפואי.

"אבא שלכם הוא רב חשוב וקשה לי להכאיב לו. מצד שני, בגלל מצבו הבריאותי, אי אפשר לבצע את הטיפול בהרדמה, ומצד שלישי, הטיפול הוא חובה למצבו ואי אפשר לוותר עליו בשום פנים ואופן. לכן, אנא, אל תיבהלו, אם תשמעו זעקות מחדר הטיפולים. אני מצטער מראש..."

רבי דוד יוסף ניגש בדחילו ורחימו אל אביו הגדול, מנסה להכין אותו לכאבים האמורים לבוא. "יהיה קשה", אמר ר' דוד ומרן הניף את ידו בביטול ואמר: "למה קשה? אני עסוק בסוגיית 'אין עד נעשה דיין'. אני אחשוב על הנושא והרופאים יתעסקו בשלהם, והכל יהיה בע"ה בסדר".

בתום הטיפול הקשה נכנס הבן לחדר, כדי לומר למרן, שהיה שקוע בסוגיה, שהטיפול הכואב הסתיים. "למה הרופא לא מתחיל את הטיפול? למה הם מחכים?!" שאל מרן.

עד כמה רבותינו שקדו יומם ולילה בתורה הקדושה, עד כדי כך שלא שמו לב למתרחש סביבם, וכיצד הטבע התכופף לעומתם בזכות לימוד התורה הקדושה, זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן מספר סיפורים על מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, ויש בהם כדי ללמדנו על כך:

מעשה בעת שכיהן מרן כחבר בית הדין בירושלים. הצדיק נסע באוטובוס לביתו שבשכונת תל ארזה, וכדרכו בקודש ישב באוטובוס, כשהוא כולו שקוע בהרהורים בדברי תורה, והיה מעיין בספר.

לפתע הבחין מזווית עינו באישה מעוברת, ומיד קם ופינה לה את מקומו, תוך שראשו מורכן ארצה והוא ממשיך בהרהורי בדברי תורה. את הספר נאלץ לסגור, הוא לא שמע את קול האישה המדברת אליו, בעודנה עומדת נבוכה על יד המקום הפנוי.

זו, בראותה את מבטי הסקרנים, השתתקה עד מהרה והתיישרה באי נוחות על הכסא הריק. כשירד הרב מהאוטובוס בקרבת ביתו, ירדה גם האישה אחריו, כשהיא קוראת לו.

לאט לאט הבחין הרב בקול האישה והוא היסב ראשו לאחור. "מרגלית, זו את קוראת אליי? היית באוטובוס?" "אכן אני!", לא ידעה הרבנית אשת הרב את נפשה, "זו אני, שפינית לה את מקומך, ואפילו לא הבחנת בכך!".

סיפר ר' חיים כהן הי"ו שבשנת ה'תש"ל בליל שבת קודש פרשת 'לך לך' הקדים רבינו ויצא מביתו בשכונת 'תל ארזה' בירושלים וצעד רגלי לכיוון שכונת 'נחלאות', כדי להשתתף ולדרוש בשירת הבקשות בביה"כ 'אוהבי ציון'.

לפתע הבחין הרב בנחש גדול המתקרב לעברו, והנחש הזדקק למולו ולא זז. מיד הרים הרב את קולו ואמר לעברו: "נחש! אל תמנע ממני ללכת לזכות את הרבים ולומר לפניכם דברי תורה! אנא תן לי להגיע ליעדי!". והנה תוך כדי שהרב ממשיך בדרכו, מיד התכופף לו הנחש והסתלק כלעומת שבא.

ערב אחד, השעה הייתה מאוחרת, מרן חזר משיעור שמסר בעיר רמלה ליהודי גרוזיה, והייתה לו קורת רוח גדולה מהתקדמותם הרוחנית.

הצדיק עלה לרכב, וכאשר הביט בשעון, חלפה בליבו מחשבה על זמנו היקר שחפץ להגות בו בתורה ולחבר את ספריו, או אז נאנח ואמר: "נו, ל'בעל שם טוב' היה את אלכס העגלון, מספרים עליו, שכאשר היה רותם את הסוסים לעגלה, ה'בעל שם טוב' ותלמידיו היו עולים לעגלה, ה'בעל שם טוב' היה אומר לסוסים: "סעו!" והיו זוכים לקפיצת הדרך, תוך זמן קצר היו מגיעים למחוז חפצם".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	אביבה בת איריין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
נעמי בת נתון ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעמיה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
ע"ה שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	חי יזי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה	יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יעקב בן נעמי ע"ה	סלים בן פרחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעמה ע"ה	סיפירנס תקוה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה	אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה

